

flere her hjemmehørende skattepligtige Selskaber har modtaget Udbytte fra disse, som allerede i Forvejen er beskattet. Man finder nemlig, at det kunde blive lovlig meget af det gode, hvis de udbyttegivende Selskaber maaske skulde svare 25 pCt. af deres Indkomst, og det Selskab, hvor en Del af Udbyttet gik hen, atter kunde komme til at svare 25 pCt. af det samme Udbytte, og de Aktionærer, som fik Udbytte af det sidste Selskab, maaske atter kunde komme til at svare 25 pCt. af deres Del af Udbyttet — alene i overordentlig Skat. Man finder det derfor rimeligt at bestemme, at det andet Selskab kun skal svare Skat af det det tilkommende Udbytte, for saa vidt der ikke i Forvejen af det udbyttegivende Selskab er svaret saa meget i Skat, som svarer til den Skat, det Selskab, der har faaet Udbytte, i øvrigt skal svare af sin Merindtægt. Det tredje Stykke i Paragraffen efter den nye Affattelse er det, der stod som første Stykke af § 6 i Lovforslaget som vedtaget af Folketinget. Dette Stykke indeholder en almindelig Bemyndigelse for Finansministeren til, hvor Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, at eftergive eller nedsætte Skatten. Ved at flytte dette Stykke ned efter de i første Stykke nævnte Undtagelser fra Merbeskatningen og den i andet Stykke givne Lempelse med Hensyn til Selskabsbeskatningen mener man, at det kommer til at træde klarere frem, hvilke Hensyn Finansministeren ved Anvendelse af denne Bemyndigelse kan tage, end hvis Stykket var blevet staaende i Spidsen af Paragraffen, og at det kommer til at fremgaa klarere, at han f. Eks. vil være i principiel Overensstemmelse med Paragraffen i øvrigt, hvis han overfor Indtægter, der skyldes Arbejder, som har strakt sig gennem flere Aar, saakaldte akkumulerede Indtægter, tager et rimeligt Hensyn til de Skatteydere, der har oppebaaret saadanne Indtægter. De akkumulerede Indtægter er i Betænkningen kun nævnte eksempelvis, der kan ogsaa være andre Indtægter, hvorom lignende Betragtninger kan gøres gældende, hvad jeg dog ikke skal komme ind paa at udvikle nærmere.

Ved Ændringsforslag Nr. 8 gives der § 9 en helt ny Affattelse, men i denne Affattelse er der ikke nogen som helst Realitetsforandring. Ændringsforslaget er affattet i Finansministeriet, og Udvalget finder, at det giver en noget klarere Affattelse af denne ikke let forstaaelige Pa-

ragraf, som kan være svær nok at forstaa endda.

Den sidste Paragraf, vi har stillet Ændringsforslag til, er § 12. Som denne Paragraf blev affattet i Folketinget, blev den udvidede Skattepligt, som Lovforslaget foreslog for opløste Selskaber, begrænset til de Selskaber, der opløste sig efter 1. April 1916. Udvalget finder, at der er al Grund til at lade denne udvidede Skattepligt træde i Kraft for alle Selskaber, der har opløst sig efter 1. Februar 1916; det vil sige efter, at Lovforslaget var forelagt for Rigsdagen, hvorved alle vedkommende var blevet averteret om, at Vedtagelsen af en saadan udvidet Skattepligt for opløste Selskaber kunde ventes. Vi har derfor foreslaaet, at denne udvidede Skattepligt skal gælde alle Selskaber, der har opløst sig efter 1. Februar 1916 eller opløser sig inden Udgangen af Skatteaaret 1917—18. Vi billiger ganske, at man i en saadan Lov, der kun giver midlertidige Skattebestemmelser, ikke giver denne udvidede Skattepligt Gyldighed længere end til Udløbet af Skatteaaret 1917—18, men finder, som nævnt, at det kun er rimeligt og rigtigt, at den træder i Kraft allerede fra 1. Februar 1916. Efter de Udtalelser, som Ordføreren i det andet høje Ting fremsatte om dette Spørgsmaal, maa jeg for øvrigt gaa ud fra, at Folketinget ogsaa er stemt for, at disse Selskaber, der har opløst sig i Tiden mellem 1. Februar 1916 og 31. Marts dette Aar, ogsaa skal være Genstand for en saadan særlig Beskatning, men som Paragraffen blev affattet i Folketinget, falder de ikke ind under Loven.

Saa har jeg kun eet Ændringsforslag tilbage at omtale, nemlig Ændringsforslaget om en ny Titel til Lovforslaget. I Lovforslagets Tekst er der nemlig ikke noget som helst om, at Loven af 10. Maj 1915 helt eller delvis ophæves ved denne Lov. Snarere maa man sige tværtimod, thi et Par Steder i det nye Forslag hedder det, at der i de og de Tilfælde skal forholdes efter Reglerne i Loven af 10. Maj 1915. I Udvalgets sidste Møde blev der af den Grund fra en Side fremsat et stærkt Ønske om, at det maatte komme til at fremgaa enten af Lovforslagets Tekst eller af dets Titel, hvordan Forholdet var mellem Loven af 10. Maj 1915 og den her foreliggende Lov. Da Berettigelsen af dette Ønske ikke kunde afkræftes, og da der ikke var Tid til at ændre i Lovforslagets Tekst, hvad vi jo maa